

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติ เข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมรักความเป็นไทย มีทักษะการคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 ก : 2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้และสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีของไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 221) ดังนั้น แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรคือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชากรโลกในปัจจุบัน เนื่องจากคำราและข่าวสารซึ่งผ่านทางสื่อต่าง ๆ ดีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาการศึกษาในทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จนเกิดความรู้ที่มี

ความหมายมากขึ้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 3) กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มภาษาต่างประเทศกลุ่มสาระที่ 8 ที่ได้กำหนด สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ขึ้นอย่างชัดเจนในแต่ละชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีเป้าหมายหลักคือต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กันตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริงและคาดหวังว่าคนไทยทุกคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้

การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ เท่าที่ควร เพราะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำนอกจากนี้ตัวครูเองก็มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนกิจกรรม สื่อและการ วัดผลทางการอ่าน สุรางค์ ประเทศ (2540 : 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของคนไทย ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากความไม่แน่นอนในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้ง ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา รวมทั้งสภาพสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อีกทั้งยังขาดความต่อเนื่องระหว่างบทเรียนแต่ละบทและแต่ละเล่ม รวมถึงกิจกรรมการเรียน การสอนไม่ค่อยหลากหลายเท่าที่ควร

ปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของไทยนั้นยังไม่ บรรลุผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเห็นได้ จากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2554 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.49 เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.06 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านยาง "ศุภราชบุรีรังสรรค์" ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.14 ปีการศึกษา 2555 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 26.05 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 มีคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 37.27 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านยาง "ศุภราชบุรีรังสรรค์" ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.22 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. 2556 : 12) ข้อมูลนี้ แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงได้รับมอบหมายให้สอนในรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศจึงต้องหาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น สร้างเสริมผู้เรียนให้มีทักษะ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และครูมีสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงมีความเห็นว่า

วิธีการแก้ปัญหาต้องเริ่มที่ครูผู้สอน ต้องปรับเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ จากการบรรยายเนื้อหา เป็นการใช้สื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ค้นคว้าแบบสืบค้น แบบค้นพบ และเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งประพันธ์ จันทวิเทศ (2552 : 52) กล่าวว่า ในวงการศึกษามุ่งเน้นการผลิตคนที่มีคุณภาพทางด้านภาษาเข้าสู่สังคมโลกปัจจุบัน ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดผล มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดผลต้องไม่จำกัดวงแคบอยู่แต่ในเฉพาะห้องเรียน แต่การเรียนการสอนจะต้องเสริมด้วยการสร้างระบบและสิ่งแวดล้อมที่สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาต่าง ๆ เพิ่มเติมได้มากที่สุดตามความสนใจตามระดับความสามารถ และตามความต้องการของผู้เรียน กรรณิกา พลบุตร (2549 : 27) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอนตลอดจนการเรียนรู้ต้องมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและเทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยี วิธีการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีสูตรสำเร็จ ครูผู้สอนต้องประยุกต์แนวคิดต่าง ๆ ไปใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และวัยของผู้เรียน รวมทั้งสอดคล้องกับบริบทของสังคมโลกและท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะบรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา

การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Group Process of Interaction) และมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการเรียนรู้แบบที่นักเรียนต้องเรียนรู้พร้อมกับรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน ในสถานการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้นั้น ผู้เรียนจะมีการพึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก (Positive Interdependence) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ร่วมกันนักเรียนแต่ละคนตระหนักว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อเพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่มสามารถบรรลุเป้าหมายเดียวกันได้เช่นกันซึ่งวิธีเรียนดังกล่าวเป็นวิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถต่างกัน โดยแต่ละคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาและสังเกตพฤติกรรมในขณะที่นักเรียนดำเนินกิจกรรมเท่านั้น (กรมวิชากร, 2545 ก : 1-3) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็น

ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักเรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าของวิชาที่เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาหรือมีการบูรณาการการเรียน

แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษาอย่างมาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้วตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ทันที นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองมีความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีผู้ทำการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าได้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีดัชนีประสิทธิผลสูงกว่า .50 และนักเรียนมีความพึงพอใจกับการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ อาทิเช่น ฉันทนา การสะอาด (2547 : 73) พรทิภา มากมูลดี (2551 : 68) และโสภิต พันธุ์วิริยะกุล (2552 : 81- 82) เป็นต้น

การจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นการจัดการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง โดยมีการจัดกลุ่มแบบละความสามารถแต่ละกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่ผู้สอนเตรียมไว้ร่วมกัน เพื่อศึกษาเนื้อหาและแก้ปัญหา มีการสอบเก็บคะแนนเป็นรายบุคคลแล้วนำไปหาคะแนนพัฒนาการของแต่ละคน แล้วนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มมากที่สุดกลุ่มนั้นได้รางวัลและถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม มีผู้ทำการวิจัยการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD มาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก อาทิเช่น ศิริพร ทาทอง (2548 : 62 - 63) พรทิภา มากมูลดี (2551 : 73) และศุภใจ พงษ์เพ็ญจันทร์ (2551 : 70) เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรูแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนให้สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเรื่องอื่นๆ และกลุ่มสาระอื่นๆ

4. เป็นแนวทางสำหรับนักวิจัยในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มลำปลายมาศ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านหนองโคน ประสาทวิทย์ โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม และโรงเรียนบ้านยาง “ศุภราชกูร์รังสรรค์” ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 ห้องเรียนนักเรียนรวมทั้งสิ้น 125 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านยาง “ศุภราชกูร์รังสรรค์” อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.3 คำนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาที่จัดทำเพื่อเป็นหนังสือฝึกเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยแบบฝึกเสริมทักษะจำนวน 4 ชุด

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลาในการทดลองรวม 12 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อหรือเอกสารที่มีเนื้อหาเป็นการฝึกทักษะความชำนาญ ซึ่งเป็นส่วนเสริมสำหรับนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายสมาชิกในกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในรูปแบบการแบ่งกลุ่ม สังเกตผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน การเรียน กลุ่มย่อย การทดสอบย่อย คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือการยอมรับ โดยผู้วิจัยปรับรายละเอียดของการจัดการเรียนการสอนด้วยการอาศัยผลการสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียน

3. การอ่าน หมายถึง การสื่อความหมาย ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีสารหรือบทอ่านเป็นสื่อ ผู้เขียนเป็นผู้ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของตนเอาไว้ในบทอ่าน ส่วนผู้อ่านเป็นผู้รับความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้โดยใช้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถนำความเข้าใจไปใช้ประโยชน์

4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนแนวการจัดการเรียนรู้ที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้และมาตรฐานตามหลักสูตร และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านกระบวนการและ ด้านผลลัพธ์ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่คาดหวัง คือ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จาก การทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

6. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งแสดง ถึงผลจากการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ให้นักเรียนทำหลังเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่แสดงถึงความรู้ที่ เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นที่ได้จากการทดสอบก่อน เรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

8. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกในเชิงบวกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึก เสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนในกลุ่มลำปลายมาศ 3 อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบุรีรัมย์ เขต 1